

РЕШЕНИЕ

№ 3651

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **2267** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. С. К. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. П. срещу Решение №5215 /20.12.2022г по анд № 12738 /22 по описа на СРС,109 състав потвърждаващо Електронен фиш, серия К №6210475 ,издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП. Посочва се в жалбата , че оспореното решение на СРС не е мотивирано ,в резултат на неправилна преценка на доказателствата по делото и необсъждане на възраженията на К. във въззивната жалба . Изложени били бланкетни мотиви , които следвало да се приравнят на липса на такива.Намира ,че въззивното решение е постановено в противоречие с материалният закон, доколкото съгласно чл.39 ал.4 от ЗАНН административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш . В случая наложеното наказание било в размер на 50лв , а не над 50лв ,за да е допустимо установяването на конкретното нарушение чрез използването на техническо средство. Навежда нови факти във връзка с начина на установяване на нарушението . Иска се отмяна на решението на

СРС и отмяна на наложеното наказание с Електронен фиш, серия К №6210475 ,издаден от СДВР.

В съдебно заседание касатора и ответника не се явяват и не изпращат представители . Представени са писмени бележки от всяка от страните със становище по същество на спора.

Представителят на СГП моли да се отхвърли жалбата катонезоснователна и се потвърди решението на СРС.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

На 13.07.2022 г. в 22:25 ч. касатора К. К. е управлявал лек автомобил „А. А 6“, с рег. No СВ5791ТЕ по [улица]до номер 9, с посока на движение от [улица]към [улица]. На посочения участък от пътя било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение – 50 км/ч за населено място. При ограничение на скоростта до 50 км/ч, автомобилът, е засечен да се движи със 73 км/ч., от която скорост е приспаднат 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 70 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – стационарна система за видеонаблюдение С. М2 с номер MD1193. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на жалбоподателя, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Настоящата съдебна инстанция намира доводът на касатора ,че електронният фиш е съставен в отсъствието на контролен орган за неоснователен. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган,на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение,поради което абсолютно неоснователно е твърдяното противоречие с чл.39 ал.4 от ЗАНН.

Тук следва да се отбележи,че касационната инстанция ,при действиетон а чл.220 от АПК преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение,поради което няма да се обсъждат нововъведените факт с касационната жалба.

СРС е изпълнил законовото си задължение да провери законосъобразността на издадения ЕФ и е констатирал, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението; за регистрационния номер на моторното превозно средство; за собственика, на когото е регистрирано превозното средство; описание на нарушението; нарушените разпоредби; размера на глобата и срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи. "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Неоснователно е и възражението за съществено нарушение, а именно липсата на дата на съставяне на фиша, защото в разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ" (за разлика от чл. 42, т. 2 и чл. 57 от ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН и НП).

Неоснователен е и доводът на касатора, че в електронния фиш не е посочена посоката на движение, защото от приложения електронен фиш ясно е посочена не само посоката на движение, но и ограничението на скоростта, въведено за населеното място, както и че следвало задължително да се издаде АУАН и НП, а не ЕФ.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. Техническото средство С. М2 с номер MD1193 е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от 15.03.2022г / стр.12 от въззивното дело/ и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с АТСС С. М2 с номер MD1193 е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Обоснован е изодът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена съгласно общото ограничение за автомобилите в населеното място категория В до 50 км.ч., според чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 70 км./час, след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП- глоба в размер на 50 лева.

Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение , което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5215 /20.12.2022г по анд № 12738 /22 по описа на СРС,109 състав потвърждаващо Електронен фиш, серия К №6210475 ,издаден от СДВР, с който на К. С. К. с ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: